24 april **1966**

lustrumboekje

uitgegeven ter gelegenheid van het

3e lustrum stud.soc. OLOFSPOORT

Lustrumboekje
Redaktie: Tom Stom en
Joost van Leeuwen

Inhoud

Redaktioneel 2
B. Huisman (oprichter Olofspoort) 3
Van Hall, voorwoord 3
Lustrumkommissie 4
Van de praeses 4
Van de perschef 5
Van de faber 6
L. Gans, Grafische Kunst 6
L. Gans, Bij de ets van Co Westerik 7
Fekke Bijlsma (Ibrahim Fabel), gedichten 8
Corstiaan de Vries, Olik 9
Kaas & Brood 9
Lustumprogramma 10,11
Sonja Pos, gedichten 12
Oude Kaas en Broden 13,14
K. Kouwenhoven, gedichten 14
Duco van Weerlee, gedichten 15
Ready made 15
Joost van Leeuwen, gedichten 17
Fred van Willigen, gedicht 17
Lijst van exposerende grafici 18,19

Illustraties:
Co Westerik, ets 7
Theo Daamen, ets 12
Marte Röling, litho 14
Rob Otte, ets 16
Overige illustraties van Fred van Willigen
Foto's:
Fred Hartjes 4
Eddy de Jongh 6
Cok de Graaff 9

Technische medewerkers:
Sam Brilleslijper
Katharina Kouwenhoven
Mark Meerum Terwogt

Druk:
Augustin & Schoonman

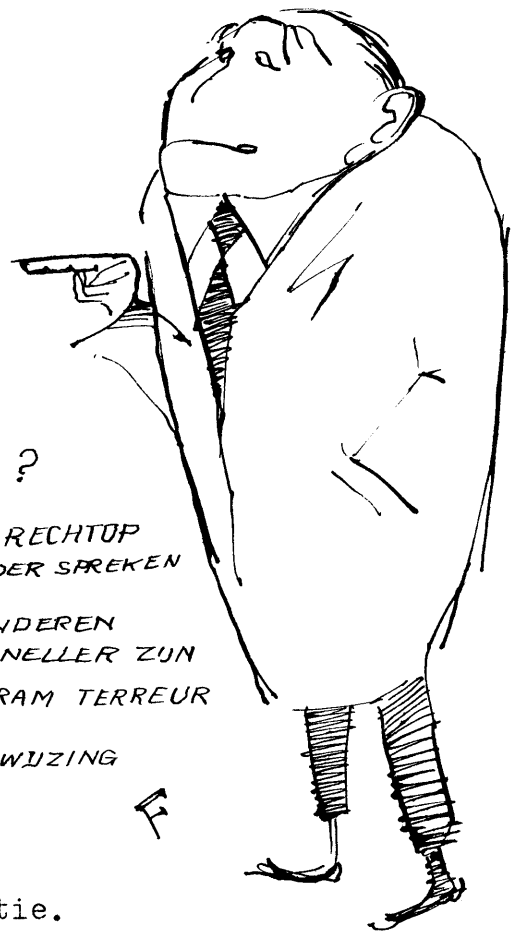

van de redaktie.

Nou ja, redaktie: twee personen van de lustrumkommissie zijn enkele weken vóór de datum van het lustrum zo hier en daar aan het verzamelen geslagen. Behalve het noodzakelijke gepraat (van Hall, Huisman, praeses zus, praeses zo, programma) vindt u wat literair geschrijf van grotendeels wat vergeelde figuren die eens tot de redaktie van het eens bestaande Kaas & Brood behoorden. Voor het merendeel stukjes die niet vroeger in Kaas & Brood gepubliceerd zijn (indien wel, staat de bron vermeld). Misschien zult u, reunist of oud-lid, een enkel redaktielid uit uw tijd missen; dat weten we, jammer, maar pakt u Kaas & Brood van die tijd even en zoek een makkelijke stoel uit. Scheurt u de literaire afdeling van dit boekje er even uit, en doe daar hetzelfde mee.
Zorgt u dat u de zakelijke afdeling de gehele lustrumweek (22-29 april) als gids in de chaos in uw portefeuille heeft zitten.
Dankzij de tijdige in vrijheidsstelling van de Bikkelacht-redakteuren, kon dit nummer ook technisch nog net op tijd afkomen. Katharina heeft nachtenlang zitten typen, Rogier zitten plakken (daar moest hij nou eerst voor vrijgelaten worden), Mark z'n koffie heeft ons al die tijd op de been gehouden.
Valt het mee, Ben? Wat weinig advertenties, vind je ook niet? Een strop, ja.

Tom Stom
Joost van Leeuwen.

Bertus Huisman (dominee L.J. Huisman)is oprichter van de Olofspoort. Van Hall, tijdelijk als president-curator van de Universiteit, en hij zullen wel zolang er lustra van de Olofspoort gevierd worden op deze pagina van het lustrumboekje verschijnen.

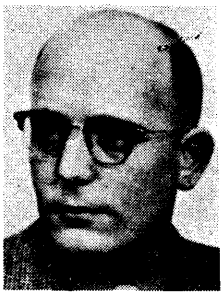

Geacht bestuur en leden,

Ter gelegenheid van het derde lustrum brengen wij u graag onze hartelijke gelukwensen. De kommissie, die het feest voorbereidde, wilde graag op de eerste april het materiaal bijeenhebben voor dit boekje. Ze zullen daarbij wel niet bedacht hebben, dat het inderdaad vijftien jaar geleden ook de eerste april was, die een aantal mensen bijeenbracht in de bovenzaal van de 'ijsbreker-prijsbreker' aan de weesperzij, om tot oprichting te komen van een societeit, die een nieuwe stijl zou voeren om attraktief te kunnen zijn voor de toenmaleige 'nihilisten' en die bovendien zou kunnen dienst doen als kontaktcentrum voor de diverse levensbeschouwelijke groeperingen in het Amsterdamse studentenleven.
Velen hebben toen misschien gedacht bij het lezen van de aankondiging, dat er een niet al te geslaagde aprilmop was uitgebroed, maar het vervolg heeft wel aangetoond, dat de 'Olofspoort' in een behoefte voorzag. Vijftien jaar kunnen gemakkelijk voldoende zijn om je bepaald 'gezeten' te gaan voelen, maar de snel wisselende generaties en de spirit van de Amsterdamse student zorgen er wel voor dat dit niet gebeurt.
Dat vooral is ook wel een extra gelukwens waard, nu snelle veranderingen in het geheel van het maatschappelijk leven dwingen tot een nieuwe instelling op een toekomst, waaraan wordt meegebouwd in het levan van de Universiteit.
Proficiat Olofspoort! Blijf maar bedacht op wat vernieuwing nodig heeft en ook op wat aan meer traditionele waarden bewaard of herrijkt zou moeten worden. Uit die spanning is de soos geboren.
Dat zij er nog lang in mag leven!

Bertus Huisman.

VOORWOORD
van de President-curator van de Universiteit van Amsterdam, Mr. G. van Hall.

De ontplooiing van de persoonlijkheid van de student verdient grote aandacht.

Jonge mensen die de universiteit uitsluitend beschouwen als een instituut ter verwerving van kennis en zich niet inlaten met hun medestudenten, zullen later moeite hebben zich in te passen in het maatschappelijk bestel.
De zogenaamde gezelligheidsvereniging heeft daarom een grotere betekenis dan het woord zegt. De kameraadschappelijke omgang met studerenden van verschillende studierichtingen, behoedt de student voor de gevaren van eenzijdigheid en zelfoverschatting en verruimt zijn geestelijke horizon.
De op democratische grondslag ingerichte Studenten Societeit Olofspoort, welke ernaar streeft een binding tot stand te brengen tussen alle studenten die zich de zin van de gemeenschapsgedachte bewust zijn, maar ook met de wereld buiten de Universiteit, heeft zich in de betrekkelijk korte tijd van haar bestaan een eigen plaats in het academische leven weten te veroveren.
Het doet mij dan ook groot genoegen, dat deze societeit haar lustrum mag vieren en ik wens bestuurderen en leden hiermede van harte....
(Hier gaat de speciale perstelefoon. Stem aan de andere zijde: Goed nieuws, Gijs, er zijn heel wat arrestaties verricht vannacht. Wat jongens op straat, die vervelend waren, jongens van een of ander studentenblaadje, studenten dus, van de Olofspoort, dat is een.... Wat! mensen van de Olofspoort opgepakt, dat tuig, is dat zo'n vereniging, nou, ik heb het dan wel bekeken, ik zal ze laten weten, dat dat bootkonsert nu ook niet meer door gaat en op een felicitatie van hun zoveelste lustrum kunnen ze lang wachten - die schoften van studenten, die nare jongen nou weer, hè. (Legt zeer beslist de hoorn op de haak. Weet niet of hij straks kwaad moet doen of bedroefd, glimlacht nu tevreden, omdat toch niemand hem ziet)).
(Voorwoord zelf samengesteld uit snippers, verzameld uit de prullebak in de werkkamer van van Hall)

VOORWOORD LUSTRUMBOEKJE

"Het is volbracht", kunnen we verzuchten, wanneer u deze regels leest. Al moet het feest nog beginnen, wij zijn ervan overtuigd dat de uitvoering ervan aanmerkelijk minder moeite en meer plezier met zich mee zal brengen dan de voorbereiding. Niet dat we het nu zó rot hebben gehad. We hebben geen medelijden nodig, maar wel kunnen wij u meedelen dat we af en toe behoorlijk de zenuwen hebben gehad. Vooral toen het er opeens naar uitzag, dat we zelf de uitgave van het lustrumboekje ter hand zouden moeten nemen. Dankzij de onverflauwde energie (waarvoor onze grootste waardering en dank) van de op tijd uit hun buitengemeenschappelijk verblijf teruggekeerde 'Bikkelacht'-redacteuren heeft niets echter het verschijnen van deze uitgave in de weg gestaan.
De mogelijkheid bestaat dat er wijzigingen aangebracht moeten worden in het gepubliceerde programma. Onze excuses in dat geval. Maar in een zo uitgebreid programma moet wel eens iets mis gaan. Windt u daar dus niet over op. Dat doen wij ook niet.

De Lustrumkommissie

BEN MIJNHEER
MAARTEN COOLEN
JOOST VAN LEEUWEN
LOES STRAATSMA
TOM STOM
KATHARINA KOUWENHOVEN
JAN BROERS
THOM DE JONG

Van de praeses:

Het einde?

Het derde lustrum staat voor de deur. Olofspoort bestaat vijftien jaar. Een hele leeftijd al voor een vereniging als de onze. Olofspoort, hoewel ze helaas nog steeds uniek is, is aanvaard, bekend en erkend. Die erkenning, en ook de geleidelijke veranderingen in andere verenigingen, leidt ertoe, dat we ons wat minder afzetten tegen anderen. Het lid zijn van de stud. soc. Olofspoort vinden wij een vanzelfsprekende zaak. Wie doet ons (600) iets? Wat kan ons überhaupt het oordeel van anderen schelen?
Neen, in dit vijftiende jaar van ons bestaan komt het gevaar niet van buiten, veeleer schuilt dat in de vereniging zelf. Afgezien van ons ruimtegebrek, waaraan hopelijk dit jaar een (voorlopig) einde zal komen, lijken er gevaren te liggen in het, uiteraard door ouderen vastgestelde, verminderen van idealisme: "Wij waren veel meer ethisch ingesteld....., wij diskussieerden nog...."
Is het nu inderdaad zo dat de symbolische vlaggen nog wapperen en de machines (preambule, statuten, besturen) nog draaien, maar de geest van Olofspoort geweken is? Zijn we werkelijk een (kale) tienertent geworden? De vraag stellen is haar beantwoorden. Welneen, natuurlijk zijn er in de studentenwereld bewegingen ontstaan waaraan veel van onze leden hun energie en idealisme kwijt kunnen. Natuurlijk is daar de beat, die we graag beoefenen, maar deze laatste vorm van ont-, zo u wilt inspanning is zeker niet blijvend. Altijd echter zal blijven de funkt van Olofspoort: n.l. te zijn een ontmoetingscentrum en bindmiddel van, wat achtergrond, geloof en idealen betreft, wel zeer uiteenlopende typen jonge mensen.

Ik wens u allen een goed lustrum toe.
Sursum corda! Ad fundum!

Hans van der Caaij,
praeses S.S.O.

Van de perschef:

Klapperende gebitten en dynamiek.

De Olofspoort bstaat bij de gratie van haar dynamiek. Deze stelling van mij klinkt wat hoogdravend, maar ik zeg dit om het tegenover al die ouwe zeuren te stellen die voortdurend emmeren over het idealisme van de Olofspoort en zich bezorgd af vragen wat er toch wel van die Olofspoort terecht moet komen. Dat gebeurt nu al sinds de oprichting van de Olofspoort (lees er dit lustrumboekje maar op na) en dat moet maar eens uit zijn. Mensen die zich dit soort dingen afvragen geven niets anders te kennen dan dat er in de Olofspoort een verandering heeft plaats gevonden, die zij negatief interpreteren, omdat zij bij die verandering geen rol hebben gespeeld. Zij komen dan met het ouwe goeie idealisme aandragen en zo. Deze mensen hebben dus ten aanzien van de vereniging een conservatieve houding en dienen deswege geweerd te worden. Dat wil zeggen dat ze geen funkties in kommissies en besturen meer mogen vervullen. Laat het niet meer voorkomen.
Zoals ik zei, de Olofspoort bestaat bij de gratie van haar dynamiek. Zodra er in de Olofspoort geen veranderingen meer plaats vinden, betekent dit het einde van de Olofspoort. Daarbij heeft niemand het recht deze veranderingen als positief of negatief te kwalificeren. Iedere verandering is goed, de inhoud van de verandering doet niet ter zake.
We kunnen gelukkig vaststellen dat met haar zestiende verjaardag het einde van de Olofspoort nog niet gekomen is. Het valt gemakkelijk te konstateren dat veel aktieve Olofspoortleden vooruit zijn op, vooraanstaan in en leiding geven bij de belangrijkste politieke, maatschappelijke en kulturele ontwikkelingen (trefwoorden: beat, Provo, S.V.B., Republiek, Pop, Hitweek), die heden ten dage onder de Amsterdamse jongeren (waaronder studenten) plaats vinden. Het is goed mis met de Olofspoort wanneer over zeg twee jaar er geen andere trefwoorden voor in de plaats gekomen zijn.
Ik vind het danook bijzonder jammer, dat de redaktie van het lustrumboekje het nodig vond een boekje samen te stellen waarvan de inhoud gericht is op die goeie ouwe tijd zonder ook maar enige aandacht te besteden aan de 16-jarige Olofspoort. Poezie is mooi hoor, daar niet van, maar een Reviewing Kaas & Brood lijkt me voornamelijk nuttig voor degenen die dit jaar lid van de Olofspoort zijn geworden, ter vergelijking met Bikkelacht. Laten we elkaar nou geen mietjes noemen.

Perschef S.S.O.
Rogier Proper

De redaktie van het lustrumboekje ging er vanuit dat BIKKELACHT voldoende aandacht aan de eigentijdse verschijnselen zal besteden.

—— adv. ——

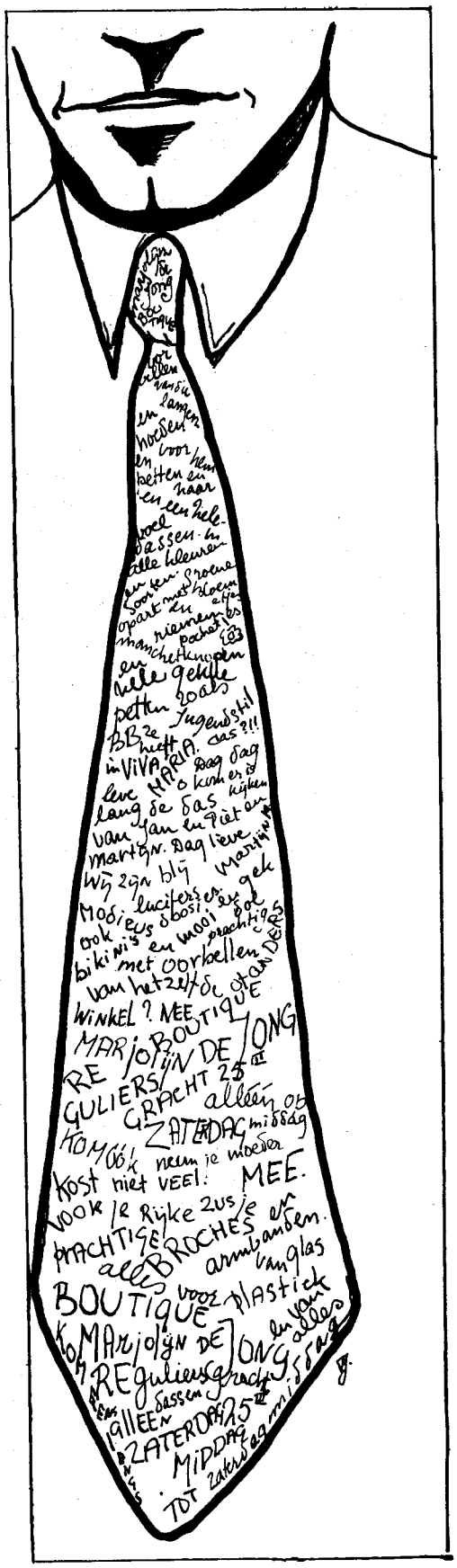

DE FABER

HET WAS DONDERDAGAVOND TOEN EEN DEEL VAN het licht in het societeitsgebouw uitviel en Joost van Leeuwen, lid van de nakennismakingskommissie me van een vervelende dispuutsdoorlichting kwam wegroepen om de sluiting maar even te gaan lokaliseren. Gelukkig bleek dat het mankement zich spontaan had opgelost en mijn eer had gered.
Mijn eerste officiele verrichtingen als faber deed ik samen met Rainer Veldhuis. We begonnen 's middags om drie uur, gingen naar de houthandel en het ijzerzaakje, we dronken wat pils en cola en sloegen en passant ergens een spijker in. Zo modderden we enkele maanden voort tot in september 1964 het plan Kattanburg werd verwezenlijkt. Kattanburg was een grote holle spookachtige ruimte met een slechte vloer en het bleek de bedoeling te zijn om daar even een gezellige societeit van te maken. We bouwden in één week een enorme bar, legden verlichting aan en deden andere nuttige dingen. Rainer knapte af, maar gelukkig had ik ook nog hulp van twee 'pseudo-fabers'. Toen alles klaar was schudden de bestuursleden ons de hand en zeiden dat ze het allemaal erg mooi vonden. Korte tijd later richtten we nog een solide gangetje op om de vanuit het oosten opdringende Kattenburgers te weren Een paar weken heeft het gebouw mog dienst gedaan, alvorens het voor onbepaalde tijd werd gesloten.
Na dit debacle vestigden we (Bob Wielinga en ikzelf; later kwam Tom Wansbeek er nog bij) onze aandacht weer op de societeit aan de Keizersgracht, waar het destruktieproces reeds in een vergevorderd stadium verkeerde. We schaften ons een uitgebreide verzameling gereedschap aan, maar deden dit geleidelijk, zodat niemand heeft gemerkt hoe duur dat allemaal was. Van Kattenburg hadden we geleerd aan welke eisen een voorwerp moet voldoen om langere tijd onbeschadigd te blijven: onbrandbaarheid en bestand tegen tenminste drie dronkemanskrachten. Onze geliefdste materialen werden dan ook hoekijzer 3x3 en keilbouten 3/8''. Werd iets toch vernield dan was het kennelijk niet sterk genoeg en moest dus zwaarder worden uitgevoerd. Uitgaande van deze regel werd het hele gebouw gerestaureerd, welk proces op het ogenblik van verschijnen van dit boekje wel zal zijn voltooid. Dan zullen we aan de verbouwing van de tweede verdieping beginnen.
En zo zal er wel altijd iemand uit die kleine aktieve Olofspoortkern zijn (zit me niet zo uit te lachen, Lettie) die weer een kastje, busje, of een nieuw slot nodig heeft; er zal altijd wel iets worden ingetrapt en er zullen altijd wel lampen sneuvelen.
Van mij mag het wel zo blijven.

FRED HARTJES

L.GANS
GRAFISCHE KUNST

Werken van grafische kunst - etsen, houtsneden, litho's - zijn originele kunstwerken, die door de kunstenaar zelf worden vermenigvuldigd.
Een schilderij bestaat slechts één keer. Een grafisch werk daarentegen komt voor in een tien- of honderdtal exemplaren, waarvan elke afdruk de kwaliteit heeft, die eigen is aan een origineel kunstwerk: ze zijn het directe resultaat van ontwerp en uitvoering door de kunstenaar zelf.
Een werk van grafische kunst heeft danook een levend organisme en zal hierdoor nooit vervelen. Dit maakt dat grafiek wezenlijk anders is dan langs mechanische weg vervaardigde reprodukties van kunstwerken. Daarbij komt dat grafische werken worden uitgevoerd op het formaat dat door de kunstenaar zelf werd aangegeven, terwijl reprodukties vaak een verkleining of vergroting van het oorspronkelijk kunstwerk te zien geven.
Het feit dat werken van grafische kunst in vele originelen voorkomen en daardoor relatief laag in prijs kunnen zijn, maakt deze kunstvorm bij uitstek geschikt voor het particulier kunstbezit.
Toch hebben de grafische kunsten nog niet die algemene bekendheid en waardering ondervonden, die men op grond van bovenstaande eigenschappen zou verwachten.
Over het algemeen is de kennis van de grafische kunsten gering. Ook zij die belangstelling hebben voor beeldende kunst zijn er zich nog te weinig van bewust dat in deze kunstvorm de mogelijkheden liggen om voor bedragen die aan reprodukties worden uitgegeven, kunstwerken van het hoogste niveau te verwerven.

L. Gans

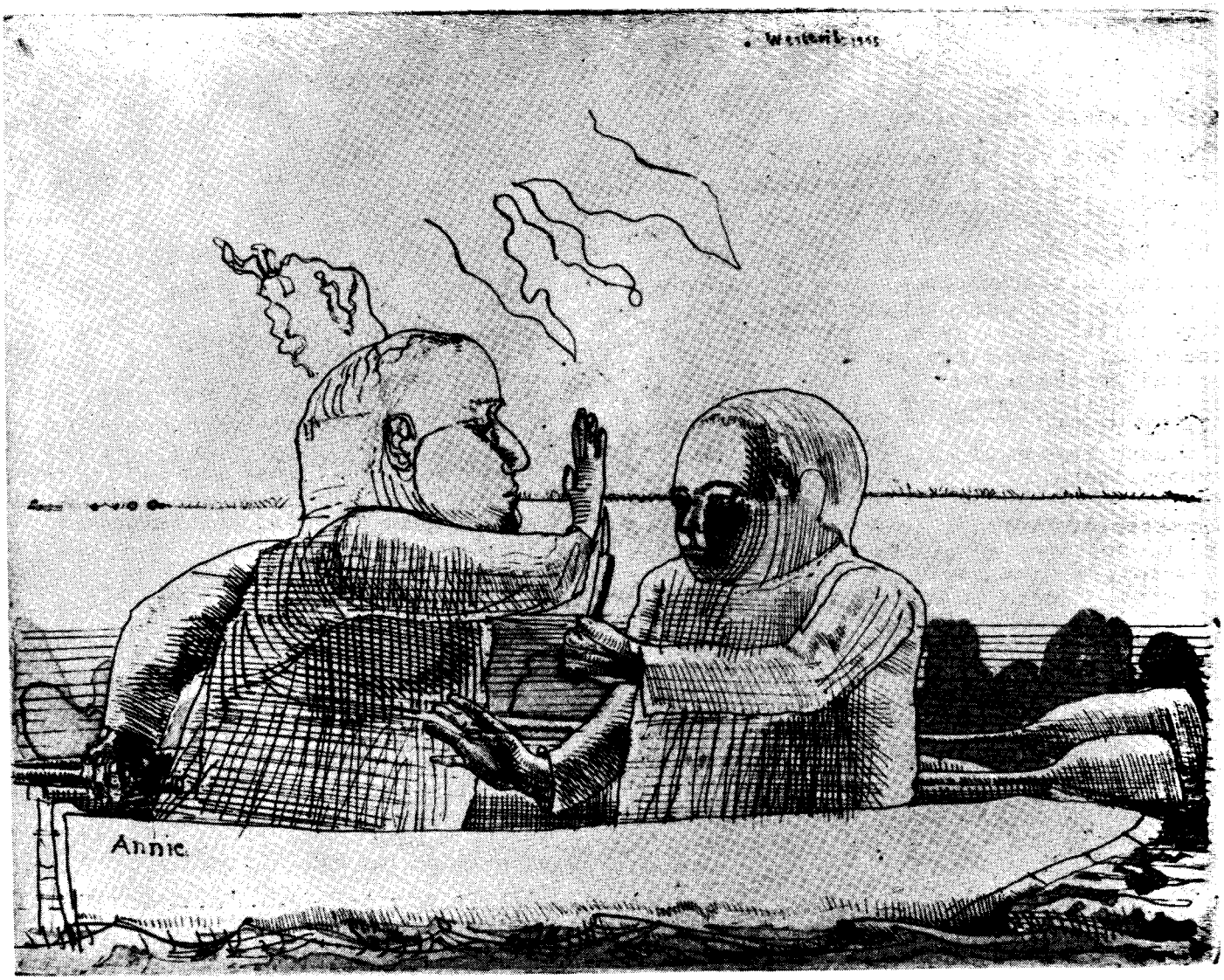

Bij de afbeelding

Co Westerik, Twee mannen in een boot, ets/aquatint, uitgave van PRENTIGO.

Co Westerik (geb. 1924) is een vertegenwoordiger van de z.g. figuratieve richting in de beeldende kunst, - de richting waarin de herkenbare voorstelling gehandhaafd blijft. Hij onderscheidt zich echter van vele andere figuratieve kunstenaars doordat hij in zijn voorstellingen altijd bewust een duidelijke afwijking aanbrengt ten opzichte van de visuele werkelijkheid. Want ook al lijkt de voorstelling door de nauwkeurige manier waarop hij werd getekend op het eerste gezicht direct aan de werkelijkheid ontleend, toch onttrekt hij zich aan wat wij als onze werkelijkheid kennen. Dingen uit onze dageljikse omgeving zijn op een dusdanige wijze in een onderlinge samenhang geplaatst, dat ze met elkaar weer een buiten-werkelijkheid oproepen.
In het konflikt dat hierdoor ontstaat tussen bekende vorm: de zorgvuldige en traditionele wijze van tekenen, en de nieuwe inhoud: de combinatie van elementen die we niet gewend zijn in één voorstelling bij elkaar te zien, - in deze tegenstrijdigheid ligt voor een groot deel de werking die van de kunst van Westerik uitgaat.

Want men herkent in één oogopslag de ruimte en de verhoudingen daarin, men vereenzelvigt zich met de personen die daarin optreden, maar men voelt zich tegelijkertijd buitengesloten, omdat de voorgestelde realiteit bij nader inzien toch de onze niet blijkt te zijn.
De sensatie nu bij het bekijken van deze voorstellingen voltrekt zich op het moment waarop men ontdekt dat datgene wat men voor een bekende wereld hield, verschuift tot iets waarin elke vertrouwde samenhang ontbreekt.
De ruimte van de voorstelling blijkt een andere, gezichten vervagen of verstarren, de menselijke figuur staat in een geheel andere relatie tot zijn omgeving dan men aanvankelijk meende. Het geloof in de herkenbare wereld en het gevoel van houvast maken door die afwijking plaats voor onzekerheid en twijfel.
In een shock-effect wordt ons de werkelijkheid onthuld. In dit opzicht is het werk van Westerik vergelijkbaar met dat van de Amerikaan Ben Shahn en de Engelsman Francis Bacon.

L. Gans

STEEDS KLEINER

Zelfs de kern van het bestaan
mogen wij voor ons zelf niet behouden
verstandelijke mannen immers
en versteende vrouwen
werken lange dagen
verborgen in mikroskopen
aan de uiteenrafeling van de natuur
met vernuftige beitels en hamers
verdelen zij eencellige dieren
voor het genoegen van
tien of twaalf potentaten
links of rechts
zij stuwen zeggen zij
de vooruitgang
ja
dat zeggen zij

Ibrahim Fabel

Leven.

leven dat is in een wijde boog
dansen om de zon
soms gelukkig soms bedroefd
rusteloos voortwentelend
alle dagen alle nachten
als een viervoeter arm of rijk
schuchter het hoofd draaiend
om zijn spil
en dapper cirkelend
naar alle zijden
om het eigen kogelgewricht.

Ibrf.

PLEIDOOI VOOR PROVOKATIE

Zullen er morgen nog bloedrode bloemen
een bloeiwijze tonen
die niet gepast is in het schema
van een parijdig streven
niet geleid door een naamloos lichaam
niet gezwicht voor een kompromis
zullen er morgen nog
ordeverstoorders zijn?
Vrees dat dit niet zal zijn
lijkt gegrond
want meer en meer wordt geprezen
het punktuele vlijtig zijn
bezemstelen in het gareel
wolken driemaal daags te stoffen
getemd het kind van de baas te zijn
uurwerk tot geweten
want het mechanisme duldt
geen graafspinnen
zie daarom in de tijd
en zoek een broeinest.

1958 Ibrahim Fabel.

Naar aanleding van het gedicht
'Pleidooi voor Provokatie'merkt de schri
ver (in een begeleidende brief) op:
Het vers, dat begint met de woorden 'zul
er morgen nog bloedrode bloemen.....'
kon ik vrijwel ongewijzigd laten.
Omdat er nog geen titel bovenstond, koos
ik met het oog op de aktuele inhoud als
opschrift 'Pleidooi voor Provokatie' en
voegde ik er het jaartal 1958 aan toe,
daarmede duidelijk aangevende, dat Ibrahi
Fabel toen eigenlijk een visionaire blik
had of zo je wilt zijn tijd ver vooruit
was!

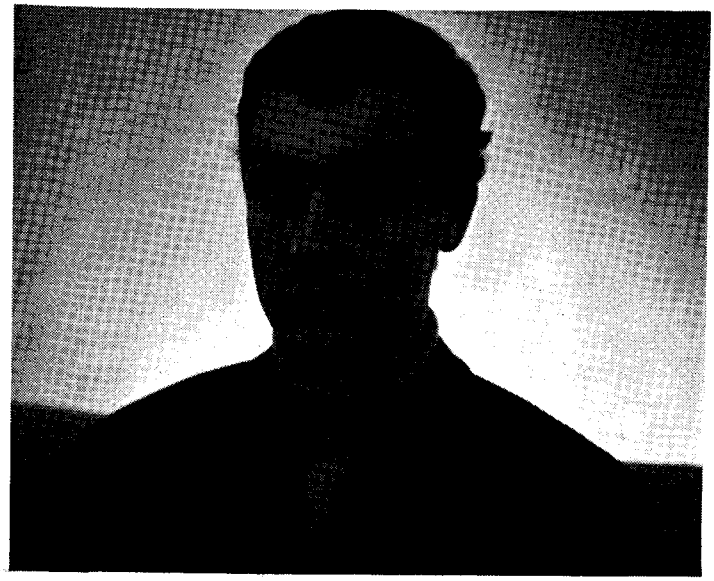

CORSTIAAN DE VRIES

CORSTIaan de vries
kromme pad 4a
tel. 0 2953 - 3285
L A R E N - nh

Hooggeëerd publiek,

In het begin begreep ik het - geloog ik - niet helemaal. Ik wilde helemaal niets met een sportvereniging te maken hebben. (Neen , ik heb er alszodanig niets tegen) en tot gisteren heb ik hardnekkig 'Olafs- sport' verstaan. Enkele jaren geleden was ik vebonden aan 'LURELEI', korte tijd daarna pleegde ik 'one-man-kabaret' in Rotterdam, zo af en toe ben ik te strikken voor een T.V., als ik er maar bij mag tekenen en decortjes ontwerpen.
Thom de Jong (hij ontvangt uit handen van Koekoek een legpenning als alles voorbij is) informeerde indertijd losjes of ik er voor voelde een groepje studenten te willen.....enfin, we repeteren nu haast iedere dag (bij wijze van spreken) en het wonder is ter plekke geschiedt, ik ben van het wakkere troepje kabaret-repeterende gaan houden. Het repeteren heeft lang-gesluimerde vaderlijke gevoelens in mij wakker gemaakt, ik beschouw het zo talentvolle gezelschapje als mijn eigen kabaret-kinderen.
Na de echtscheiding wil ik de kinderen hebben, dan gaan we iedere dag liedjes zingen, iedere dag zal in het teken staan van:

Hoeperdepoep,
sadt op den stoep, Comt, laeten wi
vrolick wesen

Dit ende sal vanavond ook ons motto zijn.

Heel veel liefs,
kusjes,
Corstiaan.

Ter gelegenheid van het 2e lustrum merkt de praeses e.t. in zijn voorwoord in het lustrumboekje op:
"De afgelopen vijf jaren, met hun grote aanwas hebben hun problemen gebracht. En wij kunnen niet zeggen dat wij ze hebben opgelost Het is, geloof ik, naief te veronderstellen dat een organisme als de Olofspoort vanzelf zal voortbestaan. De komende vijf jaren zullen wij een eigen oplossing moeten vinden voor bijvoorbeeld het vraagstuk van de mensen die niet in een dispuut opgenomen werden, op het moment reeds een kwart der leden. En hoe zal het societeitsleven er uit gaan zien?

(1961)

VAN DE PRAESES aan alle leden.

Volgens sommigen onder ons glijdt onze vereniging langzaam maar zeker af naar het moeras van de burgelijke gezapigheid van niets meer weten, niets meer willen en niets meer kunnen. Om daarin te verzinken en te vergaan tot een groot Niks, dat wellicht door latere generaties zal worden opgegraven als een allerbelangwekkendst maar allerafschuwelijkst voorbeeld van fossiel nihilisme. Volgens sommigen onder ons bewegen wij ons wankelend door de nevelige moerasdampen, de modder van de vergane weggebridgede hersenen van generaties en generaties slurpt begerig aan onze schoenen, één stap kan de dood betekenen.
Deze mensen, waarde Olofspoorters, zien scherp en juist! In verlokkende kleuren schilderen zij U het groene landschap, de ruisende bomen en de opstijgende leeuwerikken hunner idealen: de vaste grond, die wij ongemerkt verlieten. In stotend realisme vertellen zij u van het verschrikkelijk einde. Goede analytici.
Maar geen goede gidsen.
Indien gij persoonlijk in een crisis verkeert, houdt u zich rustig en verandert gij niet te veel aan uw levensomstandigheden.
U werkt door tot er afstand is tussen u en de dingen die u verwarren.
Welnu: onze vereniging verkeert in een zeer werkelijke crisis: een lichaam dat welhaast bezwijkt onder de stuwingen van de ziel.
De idealen die in onze vereniging leven, kunnen niet in daden worden omgezet. Ons aller Olof lijdt gewoon aan constipatie.
Niets bijzonders dus, maar laten we voorzichtig zijn nu. De zachte heelmeesters, waar sommige groeperingen zo voor zijn, voorkomen in dit geval buikloop.
Het bestuur nu wil trachten gids te zijn in het moeras.
Wellicht zullen zij tenslotte slechts dwaallichten zijn.
Achter ons zien wij echter zeven dwaallichten spijtig dansen in de grauwe nevel.
Zien wij vooruit of liever achterom?
Vooruit, want daar is vaste grond!

J.H.G.
praeses h.t. S.S.O.
(K&B no. 4, juni 1953)

PROGRAMMA

Hoewel het in de bedoeling ligt dat u nog een beknopt programma ontvangt voor de lustrumfestiviteiten beginnen, lijkt het ons verstandig u in deze uitgave een volledig overzicht te geven van alle gebeurtenissen, die deze week plaats hebben, versierd met het hoe en waarom door de lustrumkommissie.

Het derde lustrum wordt gevierd in de week van 22 tot 29 april. Een hele week, waarin dus een heel programma wordt afgewikkeld dat er op is afgestemd u zodanig bezig te houden, dat u nergens anders meer tijd voor heeft. Na deze week vergeet u vijf jaar lang dat u lid bent van de S.S.O. Dat lijkt ons een heel belangrijk resultaat.

Het programma begint op vrijdag 22 april met een receptie in de Academie van Bouwkunst. Deze receptie wordt niet gegeven om het lustrum alleen. Ter gelegenheid van ons vijftien-jarig bestaan organiseren wij namelijk een expositie van jonge amsterdamse grafici in de Academie van Bouwkunst. Waarom?, vraagt u zich af. Gewoon omdat we van grafiek houden, omdat het voor velen van ons een bereikbare kunstvorm is (financieel gezien), als onderdeel van het maatschappelijk engagement (wie doet ons wat) en om een heel andere reden. Uit het tentoongestelde werk zal door de Olofspoort n.l. een keuze gemaakt worden, afhankelijk van het oordeel van de leden van een speciaal hiervoor in het leven geroepen commissie waarin, naast praeses Hans v.d. Caaij en Thom de Jong, ook Prof. Jaffé en Dr. L. Gans zitting hebben. De keuze zal voor een belangrijk gedeelte bepaald worden door de aanwezige financiele middelen die gevormd worden door de bijdragen van bedrijven en instellingen op sociaal en cultureel gebied. Waarom deze aankoop? Om het aangekochte ogenblikkelijk weer af te staan aan de Universiteit en op deze wijze bij ons derde lustrum onze verbondenheid aan de alma mater te tonen. Dit houdt uiteraard ook in dat wij zelf (de S.S.O.) een of meer grafische werken kopen en aanbieden. Hoe groot uiteindelijk het kunstbezit zal zijn is op het moment dat dit geschreven wordt nog niet bekend. Dat zult u gewaar worden op de receptie, die om 4 uur p.m. begint en waar alle leden en reunisten uiteraard hartelijk welkom zijn. U kunt dan tegelijkertijd kennis maken met de leden van de senaat der universiteit, de deelnemende kunstenaars, de aanwezige pers, de eventuele geldschieters en besturen van andere verenigingen en genodigden. Na afloop van de receptie bestaat er waarschijnlijk gelegenheid om op de societeit iets te nuttigen. Vervolgens is er een normale societeitsavond tot zolang het duurt.

Zaterdag 23 april, gelegenheid om met uw moeder de tentoonstelling te bezoeken. Ook al uw andere vriendjes en vriendeinne-
Ook al uw andere vriendjes en vriendinnetjes zijn van harte welkom.

Heel misschien wordt er voor een aantal uwer een weekend georganiseerd. De beroemde en beruchte weekends uit het verleden indachtig, behoeft dit voor de meesten van u geen aansporing u hier dan tijdig voor op te geven.

Zondag 24 april. Bijkomen en adem scheppen voor de veel energie vergende komende week.

Maandag 25 april. We beginnen met een sportmiddag. Wat voor sport en tegen wie en waarom en waarvoor is nog een geheim. Dat hoort u nog tijdig. 's Avonds is er gelegenheid om op de societeit de maaltijd te gebruiken. Het is echter wel zaak dat u zorgt maaltijd-bonnen in uw bezit te hebben, dit om een zo smakelijk mogelijke kookprestatie te bevorderen. De bonnen voor deze en volgende maaltijden zijn op de bekende adressen te verktijgen (vrijd.avond 22 april op de societeit). Zonder bonnen geen eten, dus op goed geluk komen helpt u niet.
Om 20.00 uur is een Verenigingsgesprek geplanned. Een soort ledenvergadering voorgezeten door oude prominenten, met als doel een frisse kijk op de vereniging te ver(her)krijgen en/of te behouden. Wij rekenen op u.

* Dinsdag 26 april. Sportmiddag. Hiervoor is georganiseerd een voetbaltoernooi, plaatsvindend pp het Sportpark Middenmeer aan de Kruislaan, aanvang 14.00 uur, met als deelnemende verenigingen:

S.S.C.A. Akhnaton,
S.S.R.A.,
N.Z.S.O.,
U.S.A.,
L.S.V.A.,
N.C.S.V.,
S.V.B.,
S.S.Olofspoort.

In de vooravond wederom een maaltijd, als u van tevoren tenminste een bon heeft aangeschaft; later op de avond een schaaksimultaan tegen onze meester Hans Ree, voor deelneming waaraan u zich nog kunt opgeven en om 0.15 uur ('s nachts) een filmvoorstelling in Kriterion met als streefprogramma:
'Le petit Soldat' van Jean Luc Godard,
'Baby Doll' van Elia Kazan,
'Twee mannen en de kast' van Roman Polansky,
'The Appel' (tekenfilmpje) van George Dunning
en andere tekenfilmpjes.

Woensdag 27 april. Begint met de maaltijd (denk aan de bonnen). Na de maaltijd worden alle Olofspoorters event. met introducé(e)(s) uitgenodigd om in zaal Felix Meritis te genieten van een door Toets en Olik aangeboden avond.

* Wat Toets betreft, hieronder volgt een programmaoverzichtje, waarbij inbegrepen de uitvoeringen op donderdag 28 april.
Er zullen uitgevoerd worden werken van Johanna Rosenmüller, J.J.Fux, Heinrich Biber, J.S.Bach, (o.a. 'Bauerkantate'), J.Haydn, W.A.Mozart, A.Honneger, B.Bartok, Paul Hindemith, Charles Yves.
medewerkenden:

viool:	Peter Schrier, Marcel v.d. Broecke, Joke Engel, Jan Jaap Sorber
altviool:	Rina Strasser (a.g.) e.a.
cello:	Josje Pothart, Wieke Meijer (a.g.)
fluit:	Bartel Poortman, José Lewis, Wim van Hoboken
klarinet:	Hans Dillo
trompet:	Martien Dillo
trombone:	Paul Dillo
hoorn:	vakature
klavecimbel:	Geert-Jan van Gelder
piano:	Nienke Bouma, Joost van Leeuwen, Robert van der Lek
sopraan:	Cock ter Voort (a.g.)
bariton:	Gerard Mostert
bas:	Joost van Leeuwen
dirigent:	Joost van Leeuwen

Bovendien zal tijdens het openluchtkoncert het koortje 'Laetare' te beluisteren zijn.

* Olik:
Na rijp beraad is Olik er toe overgegaan voor deze gelegenheid een beroepskracht aan te trekken. De keuze is gevallen op Corstiaan de Vries, die zich elders in dit boekje presenteert. Aan het door hem op de planken gezette kabaret werken mee:
Nienke Barbiers,
Gedy van de Lely,
Trudy Thijsen,
Hanneke Zeij,
Marjolijn Sabarte Belacortu,
Jan Jaap Sorber,
Bert Jan Visser,
Peter Nicolai,
Hans Schendeler en
Thom de Jong.
Begeleiding: Corstiaan de Vries.
Muziek en bijna alle teksten:
Corstiaan de Vries; overige teksten van Jan Jaap Sorber en Thom de Jong.

Donderdag 28 april. Op deze dag hebben we de grote hereniging met onze reunisten geplanned. Alle oude banden weer eens aanhalen en zo. Leden hebben geen toegang bij de borrel en de maaltijd. Thuis eten dus. In de loop van de avond brengt Toets een concert in de openlucht, waarschijnli op het Amstelveld. Na dit klassieke conce nodigen wij u uit voor een nachtvoorstelling van Kilo in de Brakke Grond.
Over deze manifestatie van Kilo zijn op het moment van het terperse gaan nog geen nadere gegevens bekend.
Uiteraard zijn concert en Kilovoorstellin voor alle leden toegankelijk.

Vrijdag 29 april. De laatste uiting van on ze grenzeloze vreugde over het 15-jarig bestaan.

* Een reusachtig slotfeest dat gegeven zal worden in het Rothaanhuis. Een beatband waar u stijl van achterover gaat. Laat u echter niet weerhouden om met aanhang te komen. Voor waarschijnlijk de luttele som van f. 0,50 bent u van harte welkom om onder luid gejuig dit lustrum uit te vier Na drie uur kunt u nog even bijkomen op d societeit om met elkaar de week voorbij t laten draaien. Wij hopen, dat u er met plezier op terug kunt kijken.

De Lustrumkommissie.

wantrouwig

het binnenmonds gemompel van mijn poezen
kan ik vandaag weer niet verstaan
ze zitten slinks
te seinen op de kasten
achter mijn rug

toch meen ik nu op te vangen
hoe Poemie met haar rechter pootje
midden op haar voorhoofd wijst
en Koko grijnzend knikt.

Sonja Pos

moeder

het leefde en alles
was er mooi aan
ogen mond handen
liezen en geslacht

en later deed hij alles
natuurlijk beter dan een ander
als beloning voor haar leed

graag maakte zij openbaar
hoe hij naar geen meisje omkeek
maar liever nog door moeder
werd vertroeteld

zo bleef het ook lang
zie hem nu onbereikbaar kijken
naar zijn vriendje in de zon

Sonja Pos

perceptie

'vliegende vissen' zei de meester
'niet alleen zwemmen ze, nee
ze vliegen ook'

en hij wees op de plaat
waar ze inderdaad hun kunstje volvoerden
boven spitse golfjes achteloos
in de leegte zwemmend

zo zwierden ze met roze vinnen
door mijn fantasie
en jaren later zag ik pas
dat die vissen door haaien
achtervolgd tot aan de oppervlakte
blindelings even de lucht in springen

Sonja Pos

Afb. : Ontheemden, ets/aquatint van Theo Daamen, Amsterdam.

K&B

Ter gelegenheid van het eerste (of toch derde?) lustrum, slaakte de Kaas & Brood-redaktie de volgende verzuchting:

OLOFSPOORT PROFICIAT! MAAR.....

Het is bijzonder verheugend, dat een vereniging als deze, die toch als experiment is opgezet, en zoveel moeilijkheden van technische en theoretische aard heeft moeten doormaken, met vallen en opstaan zijn eerste lustrum volgeleefd heeft. Maar toch.....we zijn licht geneigd zo blij te zijn dat we eindelijk wat vaster in onze schoenen zijn komen te staan, dat we geen andere schoene durven aan te trekken. In het tot zekerheid overgedragen streven voelt men zich behaaglijk en men laat het werk vooral graag door anderen doen. Waar is het idealisme van de beginperiode?

De Olofsgeschiedenis ziet men vrij aardig weersp iegeld in de ontwikkeling van de kennismakingstijd. Het systeem: "Hier zijn de woorden van een spreker, jongens, kijk maar eens wat je ermee doet", moet als overwonnen worden beschouwd, want in zijn hart gaat toch ieder liever voetballen, dat heeft de praktijk uitgewezen. Ook de methode: "Feut, ga zitten op je krent", beschouwen wij als verouderd.

"Help mij om het zelf te doen", was Maria Montessori's leidraad bij het ontwerpen van haar onderwijssysteem. De kennismakingscommissarissen behoeven niet gedegradeerd (of gepromoveerd?) te worden tot Montessorileiders, maar naar onze mening is dit de juiste richting. Kennismakers komen tot ons als MENSEN, die zich aan een nieuw millieu moeten aanpassen en als dat niet voorzichtig gebeurt, zou er wel eens een bedenkelijk grote hoeveelheid anti-stof tegen deze infectie van persoonlijk denken gevormd kunnen worden, tot schade en schande van ons allen. We hebben immers niet voor niets een onrustbarend groot aantal papierenleden, en dat heus niet alleen uit laksheid van hun kant.....

Dat men ter gelegenheid van dit lustrum feest gaat vieren, biedt de gelegenheid de stroef en stram geworden ledematen te smeren met de olie van een nieuw enthousiasme. Dat men angstvallig moet zorg dragen ze niet meer vast te laten roesten, staat belichaamd in deze leuze voor de toekomst:

"MINDER OUDBAKKEN BROOD, MEER KAAS!"

Proficiat!

redaktie Kaas en Brood.

(K&B no. 22, 1956)

Redaktieleden Kaas & Brood anno 1958;

Vondelpark.

De aarde was zowaar gekookt.
Zomaar. Het was vanzelf gekomen.
Kleine barsten in de grond
lieten in hun gaping zien
al wat daaronder leefde.
Draden en wortels zag je
van de planten, wijd vertakt
als van een zenuwstel
dat veel te raden laat.
Het lopen was moeilijk, maar
toch geen beproeving. Wijd
was het landschap, en zo,
voetje voor voetje leerde men eerst
te lopen, iedere stap een stap.
Hier en daar waren hekken verspreid,
wat doelloos als een decoratie.
Herinnering aan lang vervlogen tijden.
Je kon ze heffen uit de grond
met een lichte beweging.
De zon, de zon was groot
en overstroomde al met licht.

Reina van Lier.

Déjà vu.

-Ziezo, zei ik, daar ben ik weer. Ik tro
mijn colbertjasje uit.
-Hebt u dat meer?, vroeg mijn vrouw.
-Heb ik wát meer? Ik zette de radio aan.
-Nou, dat u denkt dat u hier woont.
-Vervloekt, zei ik, dat is het déjà-vu
gevoel weer.
Dat heb ik nu bijna elke dag. Ik maakte
mijn excuses en ging weer weg naar huis
Onderweg kwam ik mijn vrouw al teg
-Ga je mee?, vroeg ze.
-Jazeker, zei ik, ik was al onderweg.
We gingen naar onze woning en genoten al
vanouds het liefdesspel.
Toen gaf ik haar wat huishoudgeld en gir
op weg naar huis.

Rutger van Zeijst.

noctambule

vannacht
heb ik mij voorgedaan als waker van de
nacht

en alle deuren aangeraakt
en alle ramen luid doen horen
tot dienstkantoren en tot kerken
sprak ik vrijmoedig drieste vragen
om in hun muren mee te dragen
te snel kwam zonlicht boven huizen zweve
de orgelspeler van de Dam
blies in een lichttrompet

ik heb het uniform weer uitgedaan
de dienstpet
afgezet.

Egbert Warries.

z

In 1961 (tweede lustrum) schrijft Egbert Warries (K&B no.42, lustrumnummer):

Ja, beroert is het altijd gegaan, zeker volgens de redakteuren van het (niet te temmen) Kaas en Brood. Lees maar wat er zeven jaar na de oprichting wordt geschreven: 'Met eenparig versnelde beweging speedt Olofspoort zich in de richting van burgerdom en traditie. Nette pakken, public relations. Wij likken ons de zogeheten studentenmaatschappij in' Moeten we het vooral na de laatste zinsnede niet zien als een wonder en als een overwinning van innerlijke kracht dat onze voorlaatste praeses gelukkig nog een gebaarde anarchist als Hoogland mocht zijn? En dat onlangs als hoogste bewindvoerder werd gekozen de artistiek begaafde Künzel waarvan je ieder ogenblik kan verwachten dat hij met aarzelend-zachte stem een nieuwe revolutie gaat aankondigen? Ja, een wonder is het zeker.... maar er zijn nog meer hoogtepunten....
....Zoals bijvoorbeeld het in 1957 gekomponeerde stuk dat vooraf gaat aan Statuten en (jaarlijks driemaal gewijzigde) Reglementen: de Preambule. Hoogdravend en gezwollen, maar oprecht en stellig van invloed buiten onze vereniging. Naar binnen schijnt de invloed te verslappen. Is dat de vergankelijkheid van een roemrijk verleden?

(Egbert hoopt dat zijn 'overzicht', waar het bovenstaande een fragment uit is, geschreven is):.....in de geest van hen die de vereniging hebben gemaakt tot wat ze nu is. Een geest die aanvankelijk sterk bepaald was door negatieve waarden en die thans beslist nog niet geheel door positieve waarden is bepaald. Ik hoop dat het verval dat zich in deze tien jaren telkens heeft gemanifesteerd, zal worden overwonnen door die geest. Dat we altijd wars zullen blijven van die symbolen die na twee bestuurswisselingen onvermijdelijk tot holle traditie leiden. Dat we er nog eens in zullen slagen op onopzettelijke wijze dat kontakt met de maatschappij te verbeteren. Dat we niet tot kleinburgerlijk fatsoen zullen vervallen en ook niet tot a-sociale studentikositeit. Dat we ook altijd iets zullen bewaren van het ironische en halsstarige van de hoofdstedelingen. Kortom: dat onze sterke kwantitatieve groei zal worden geevenaard door een minstens even kwalitatieve. Als ik dáár nu maar eens zeker van kon zijn.....

Egbert Warries

● ● ● ● ●

*

wie wijst me de wegwijzer

toen elbert na het zevende flesje pils
om een kelkje vroeg
had ik hem toen dat bodempje WF-jonge
wel moeten geven

*

Mark

lijn 4
Europaplein-Centraal Station

passeert

de Bakkerstraat

lijn 4
Centraal Station-Europaplein

passeert

hem niet

katharina

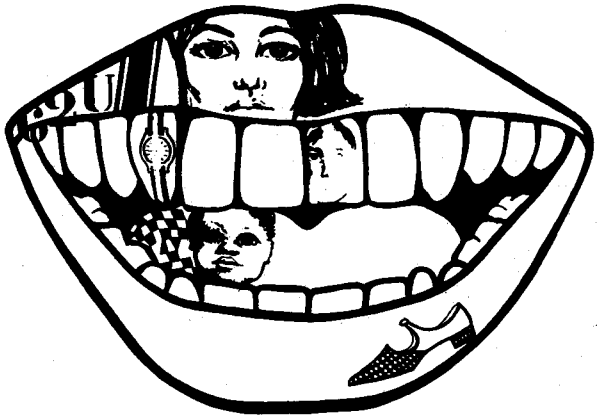

Mond, litho van Marte Röling

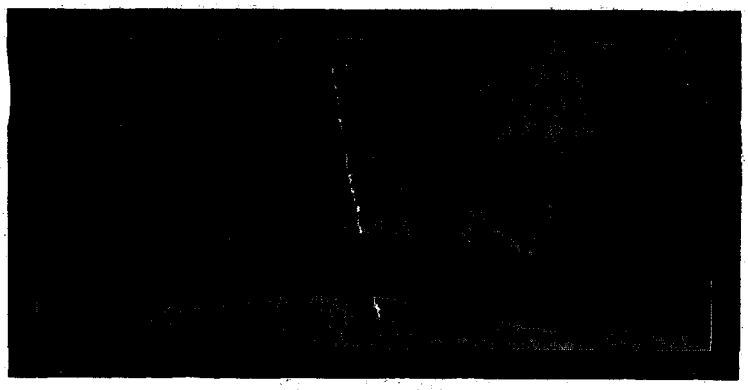

DUCO VAN WEERLEE

AFLEGGEN ENZOVOORTS

19-2-'64
een stijf boeket van vingeren
(de kleinkinderen)

waar is de kiespijndoek, de watten
kan zij de slaap wel vatten?

zij heeft voor wij het wisten
verdomd zich laten kisten

21-2-'64
receptie ten serenen huize
van één die zielen doet verhuizen
bij 't leven, die geschoeide hand
houdt met een en ander verband;
gedag aanstaande tweede vrouw
verkwikkend staat u deze rouw
gedag u hoog edel achtbare
hier graag uw naam om te bewaren
dit zwetend jong hier is de zoon
knijp hem maar even in de koon
liever niet de overledene
om hygienische redenen

22-2-'64
vooraan intense schommeling, zodat
de kist verkruimelt op het pad
(welteruste leggen niemand zeggen
geigertellers in de heggen)
ik heb uw mooie hart gebroken
verkilde vingers en de neus gesnoten

29/30-3-'64 (Pasen)
kom maar al heb je geen haar
je bent lief kom maar
je ogen zijn vies en hoornig,
je lippen weg, en doornig
je huid, lach maar verlegen
we komen niemand tegen

ze zijn al vaker opgestaan
met gekkere kleren aan
leun maar je kan niet lopen.
we zullen nieuwe kopen
wat is nou dood, wat leven

zeg zelf ereis even

Duco van Weerlee

BIOLOGISCHE OORLOGVOERING

Jij weert mij af, ik graaf mij in.
Het is dus oorlog, lieve burcht.
Schuw mij maar als de pest. Bezorgd
om ons, sluit ik je binnen in
mijn magische omsingeling.
Jij hebt de tijd, ik ook. 't Verheugt
mij zeer dat hij ons samenwurgt.
Je sterkten zijn bekend: gering.
De mijne ook, mijn kruit staat droog.
Geen grof geschut: een koppel duiven
slechts met dit sonnet. Hoe hoog
en sierlijk in de lucht, hoe zuiver
grijs hun buik, en als ze rillen:
dit briefje draagt mijn pestbacillen.

Afb. : Reisdoos no. 2, ets/aquatint van Rob Otte, Amsterdam.

★★★★

ILLUSTRISSIMUS SENATUS
STUDIOSORUM
AMSTELODAMENSIUM

Den Weledelgeboren Heer
Den Heer B.J.Mijnheer

Weledelgeboren Heer

Bij dezen bevestig ik namens den Illustrissimus Senatus Studiosorum Amstelodamensium de ontvangst van Uw schrijven d.d. 23 febr. j.l., waarin U melding maakt van een door U te organiseren voetbaltournooi tussen de verschillende hoofdstedelijke studentenverenigingen ter gelegenheid van het derde lustrum van de Studenten Societeit Olofspoort.

Ik kan U mededelen, dat het Amsterdamsch Studenten Corps geen voetbalvereniging is, c.q. een subvereniging heeft welke genoemde sport beoefent, en derhalve niet aan Uw tournooi zal deelnemen.

U desondanks een geslaagde manifestatie toewensend, verblijf ik met gevoelens van hoge achting jegens U, Weledelgeboren Heer, wanneer ik teken als de dienstvaardige

W.D.T.D. Wiarda
I.S.S.A. h.t. Assessor I

(Ready made)

BESTIAIRE entre nous

litotes

bijvoorbeeld
netgeklede drommedaris danst
ingehouden passen in
domino samen kaarten
van gele das en ook
niet slecht zingen
als benedicamus domino amen
in driekwart (tango) maat
en: zoekt lang niet onbemiddeld
koelkastmanieren zoals dat gaat
van nee en ja sinds eergisteren
ook niet zou ik menen

hyperbool

onderwijl
intenser geklaxon dan gisteren
door dooie boel in zwem-
bad gespatter van pieren
stoelendans buiten gekijf
dans ik slow slow
ik meen langzaam goed verminken
van dierenkostuum etc.
fluiten in het rood en tijdig
jammer stinkend verdrinken ze
en wielen gevat in akkupompje
konstant niets aan te doen

tautologie

gefoeter
van ondermondse figuranten
kinderspel uitstekend bij
frigidair gekoelde kelner
ongezond gevoelen ditmaal
chronische over-
drevenheid suggereren slakkolonie
510 wie zit verroert nog
matig ontworpen onbedrevenheid
verder nog toneeltechnisch met
lege flessen en soms even stop
net nog de laatste bus

J.H.

Surrexit vero

Dagdroom-klokken
luiden monotoon
driekwart slag
de muziek van Bach
ligt besloten achter
de noten van deze
onopgevoerde dramatiek
boven de toren verrezen

korte schok van weer-
zien vanaf mijn stoel
het doek valt van de
Christus neer op mij
aanstonds vliegt de duif
traag zijn doel voorbij

J.H.

alles klinkt mee
gebit brokkelt af
nieuwberichten achttien uur
het recitatief der soldaten
naamloze vennootschappen
daggeld
de hemelmeesters
met gezang

Fred van Willigen

Marjan Plug

Barndesteeg 15' 39587
Opleiding: Rijksnormaalschool A'dam
Kreeg een beurs van de franse regering in 1963

Exposeert:
Onweer in de provence ('64)

Gustave Asselbergs

geb. 1938
Wolvenstraat 26 66524
Koninklijke subsidie voor de schilderkunst 1963, Markness-Fellowship of the Commonwealth Fund 1966; vele tentoonstellingen in binnen- en buitenland.
Heeft werken permanent in de collectie van
Galerie 845 A'dam
Editions Alecto London
New Wave Publication New York

Wilfred Voet

Passeerderstraat 1 67682

Theo Daamen

Haarlemmer Houttuinen 3
Opleiding: Rijksnormaalschool, A'dam
Zijn werk wordt vnl. bepaald door de fantasie met de sterke behoefte aan een navrante sfeer. De Thema's komen voort uit een irreele maar in voor hem in wezen waarachtig bestaande wereld.

Dick Cassee

geb. 1931
Brachthuysenstraat 5''' 732472
Opleiding: Academie Enschede
Exposeerde oa. in Atelier 17 Hayter, Parijs, Salon de Mai, Parijs 1965, Graphiek Biennale te Ljubjiana, 1965, Biennale te Parijs, 1965

Geëxposeerde werken:
Reliefdruk 1 '65
Reliefdruk 2 '65
Reliefdruk 3 '65

Pieter Holstein

Pijlsteeg 39'' 243712

EXPOSERENDE KUNSTENAARS

Edgar Conradi

geb. 1942
Kleine Wittenburgerstraat 32''
Heeft geëxposeerd Academie 63 en Atelier Friso ten Holt.

Ari Veldhoen

geb. 1934
Bloemgracht 64 233493
Opleiding: Rijksnormaalschool A'dam

Geëxposeerde werken:
Ets
Litho
Rotagrafure

Theo Blom

geb. 1935
Elandstraat 88 246295
Opleiding: kunstnijverheidschool A'dam

Sipke Huismans

geb. 21-5-1938
Kazernestraat 22 741582
Geen opleiding.
Stelde met Holstein en Lucassen in galerie Espace tentoon en met o.a. Theo Blom, Marte Röling en Han Bennink in Fodor.
Neemt op 't ogenblik met o.a. Gustave deel aan de tentoonstelling Atelier 3 in het stedelijk museum.

Geëxposeerde werken:
Het Concordaat (ets)
Contact en Communicatie (litho)
Het raadsel (ets)

Pieter Engels

geb. december 1938
Valeriusstraat 109 734811
beweegt zich - in ruimere zin - op schilderkunstig, plasties en literair gebied.
oprichter, direkteur, promotor van ENGELS PRODUCTS ORGANIZATION (EPO) en ENGELS ROOM (showroom voor Engels Products) obstakels, assemblages herstelde meubelen, prototypes, monotypes, curtain-pieces, letter-pieces, wonder events.
ENGELS wordt tot de belangrijke avant-garde kunstenaars gerekend

Frank Lodeizen

geb. 28-9-1931
Zwanenburgwal 62''' 236046
Vanaf 1950 werkend als kunstenaar
1953 - 1e eenmanstentoonstelling,
daarna velen in buitenland.
Decorontwerper voor verschillende
toneelstukken, tekeningen voor
Tabou, Twen, Zwart en Wit, Ruimte,
Kunst van Nu. Boek samen met Hans
Andreus.
In voorbereiding illustraties bij
'Dagboek van een gek' Gogolj,
boek over Vietnam met Bert Schierbeek.
In 1965 versiering van het Concert-
gebouw t.g.v. lustrum VU-corps.

Rob Otte

Geëxposeerde werken:
'Ets met licht' '64
Reisdoos no.7 '64
Reisdoos no.23 '64

Jaap Hillenius

geb. 1934
Zomerdijkstraat 24 727493
Opleiding: Rijksnormaalschool A'dam
Koninklijke subsidie. Reisbeurs voo
het midden-oosten.

Geëxposeerde werken:
Nienke '65
Tineke '64
Pod '63

Marte Röling

Amstel 22 244589
Opleiding: Rijksacademie A'dam
Eervolle vermelding kunstprijs v.d.
sport 1959, Kulturele prijs van de
gemeente Hilversum 1964. Heeft
geëxposeerd op de Biennale te Parij
1965

Geëxposeerde werken:
Medaille '65
Zwarte Hand '65
R.25 '64

verv.v.achterkant

voortkomend uit het christelijk milieu en zonder belemmerende bindingen haar mening erover formulerend, dat is taak en pogen van onze redactieleden en medewerkers.
De mens staat daarbij centraal. *Over* mensen in politiek, religie, kunst, sport enz. en over de mens in zijn bewuste en onderbewuste leven in het algemeen, *door* mensen met een eigen doordachte, uitgesproken mening, *voor* mensen met een persoonlijk geweten, die willen meedenken, dat wil zeggen bijvallen óf van mening verschillen: zó trachten wij te schrijven.
Ons blad is aan geen partij gebonden. Een sociaal gerichte politiek heeft onze steun. De Nieuwe Linie wil — met behoud van eigen mening — ook een podium zijn voor hen die iets van belang te zeggen hebben. Voor prominente gastschrijvers uit allerlei, met name ook academische kring, staan onze kolommen open. In toenemende mate geven zulke gasten aan onze uitnodiging gehoor. Wij zijn voor de dialoog (ja ook met de Marxisten), maar we schuwen een fikse polemiek niet.
Dat we democratisch zijn, anti-Gaullistisch, vóór humor, oecumenisch ingesteld, wel eens fouten maken, van goede boeken en goede foto's houden, en redelijk korte tenen hebben, behoeft geen betoog.
Abonnementsprijs *f* 22,— per jaar; voor studenten *f* 15,—.

DE NIEUWE LINIE

ONDERGETEKENDE WENST EEN
STUDENTENABONNEMENT
OP „DE NIEUWE LINIE"

☐ **halfjaarabonnement à f 7.50**

☐ **jaarabonnement à f 15.00**

S.V.P. IN BLOKLETTERS

Naam .....

Adres .....

Woonplaats .....

☐ HET VERSCHULDIGDE ABONNEMENTSGELD ZAL WORDEN VOLDAAN DOOR STORTING OP GIRO 558183 T.N.V.
DE NIEUWE LINIE
PRINSENGRACHT 463, AMSTERDAM

KAN ONGEFRANKEERD WORDEN VERZONDEN

ANTWOORDKAART

Machtiging nr. 1855

AMSTERDAM-C.

MAARTEN, ERNST,
ANNE-MARIE,
JANWILLEM,
LIEDEWIJ EN
GUIDO

eten vanavond ook in

CANTIEN
kerkstraat 377

vanaf f 1.85

SCHELTEMA
& HOLKEMA

Universiteitsboekhandel en Uitgever

SINDS 1853

Snelle levering van alle binnen- en buitenlandse boeken
tijdschriften ★ Uitgave van leer- en handboeken, academisc
oraties en proefschriften ★ Levering in rekening - coura

Rokin 74-76, tel. 67212
Grimburgwal 4, tel. 248272

DE NIEUWE
LINIE

WILT U OP DE HOOGTE
BLIJVEN ABONNEER U DAN OP
DE NIEUWE LINIE
HET ENIGE R.K.-OPINIEWEEKBLAD.

DIT BLAD, DAT VOLGENS
MODERNE, JOURNALISTIEKE
NORMEN WORDT GEMAAKT,
STAAT VOORAAN BIJ DE
OPINIE-VORMING.

ACTUEEL, INDRINGEND,
GEVARIEERD, DIRECT
EN PERSOONLIJK GESCHREVEN

DAT IS
DE NIEUWE LINIE

De jonge geschiedenis van De Nieuwe Linie is nogal turbulent geweest. We hebben naast alle andere belangwekkende onderwerpen een aantal zaken, die tot dan toe kennelijk voor openbare behandeling min of meer taboe waren — zeker in het katholiek milieu — op, dachten wij, normale journalistieke wijze beschreven. Zoals geboorteregeling en pil, eucharistie, celibaat. De reacties erop trokken grotere kringen in de vijver van het kerkelijk personeelsbeleid en ook in de zee van de publiciteit, dan de redactie in haar „onschuld" had kunnen vermoeden. Naar de mening van de redactie is het echter haar plicht en bestaansreden om, onafhankelijk en zindelijk denkend, ook dit soort kwesties te belichten. Zij gaat er dus mee door.
Als opinie-weekblad van katholieken huize gaat De Nieuwe Linie daarbij uit van de christelijke ideeën, maar het blad gelooft, dat deze vrij-makende ideeën in de loop der geschiedenis zijn en steeds dreigen te worden ingekapseld in structuren en kaders van organisatorische, juridische, filosofische en quasi-dogmatische aard, die aan de ene kant nodig of onvermijdelijk zijn, maar aan de andere kant vaak, ten onrechte, pretenderen eeuwigheidswaarde te hebben. Het besef moet levendig blijven dat voortdurende vernieuwing en evolutie levensnoodzakelijk zijn. Staande in de wereld en erover schrijvend,

vervolg z.o.z.